

Lovforslag nr. L 151. Fremsat den 18. januar 1995 af indenrigsministeren (Birte Weiss)

Forslag

til

Lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder

§ 1. Denne lov finder anvendelse på kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder, medmindre andet er bestemt i lovgivningen.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på opgaver, som kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, udfører for de kommuner og amtskommuner, der deltager i fællesskabet.

§ 2. Kommuner og amtskommuner kan udføre sådanne opgaver for andre offentlige myndigheder, som kommunerne og amtskommunerne kan løse for sig selv.

Stk. 2. Kommuner og amtskommuner kan kun udføre de i stk. 1 nævnte opgaver for andre offentlige myndigheder, hvis opgaverne forinden har været udbudt. En kommune eller en amtskommune kan endvidere kun få udført sådanne opgaver af andre kommuner og amtskommuner, hvis disse opgaver forinden har været udbudt.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder dog ikke, hvis opgavens værdi ikke overstiger et af indenrigsministeren fastsat beløb.

Stk. 4. Kommunalbestyrelser og amtsråd

skal, forinden de afgiver tilbud på og indgår aftale om udførelse af en opgave for en anden offentlig myndighed, foretage en kalkulation af de samlede omkostninger, der vil være forbundet med kommunens eller amtskommunens varetagelse af opgaven. Kommunalbestyrelser og amtsråd må ikke afgive tilbud på eller indgå aftale om udførelse af opgaver, der indebærer en vederlæggelse, som er lavere end det kalkulerede beløb.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om kommuners og amtskommuners adgang til at udføre opgaver efter stk. 1 for andre offentlige myndigheder og om kommuners og amtskommuners adgang til at få udført sådanne opgaver af andre kommuner og amtskommuner, herunder om udbud, jf. stk. 2 og 3, og om omkostningskalkulation, jf. stk. 4.

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

§ 4. Loven tages op til revision i folketingsåret 1997/98.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget går ud på at give kommuner og amtskommuner adgang til på visse betingelser at udføre kommunale opgaver for andre offentlige myndigheder.

Lovforslaget er en udmøntning af et af forslagene i betænkning nr. 1268/1994 afgivet den 18. april 1994 af det af indenrigsministeren nedsatte udvalg om fornyelse og effektivisering i den kommunale sektor (Fornyelsesudvalget).

Det fremgår af betænkningen, at mange kommunalpolitikere har oplevet de gældende regler om kommuners og amtskommuners adgang til at udøve erhvervsvirksomhed som en hindring for effektiv ressourceudnyttelse. Formålet med lovforslaget er derfor først og fremmest at give kommuner og amtskommuner mulighed for en bedre udnyttelse af eksisterende ressourcer.

Med henblik på at sikre at aftaler om udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder indgås i åben konkurrence, foreslås det i overensstemmelse med Fornyelsesudvalgets anbefaling, at større opgaver skal udbydes som betingelse for, at kommuner og amtskommuner kan påtage sig sådanne opgaver for andre offentlige myndigheder.

Det er fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslå, at udbud også er en betingelse for, at en kommune eller en amtskommune kan få udført større opgaver af andre kommuner og amtskommuner.

Fornyelsesudvalget har anbefalet, at der tilvejebringes regler, som sikrer, at den kommunale virksomhed ikke bliver konkurrenceforvridende. Med henblik herpå stilles i lovforslaget krav om, at en kommune eller en amtskommune, som vil udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, skal foretage en kalkulation af de samlede omkostninger, der vil være forbundet med opgavevaretagelsen. Det er efter lovforslaget en betingelse for en kommunes eller en amtskommunes afgivelse af tilbud på og indgåelse af aftale om udførelse af en opgave for en anden offentlig myndighed, at vederlæggelsen herfor ikke er lavere end det kalkulerede beløb.

Det foreslås, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udbud og om omkostningskalkulation. Denne bemyndigelse vil blive udmøntet i regler om blandt andet fremgangsmåden ved udbud, om specifikation af den udbudte opgave og om kriterier for valg af bud m.v. Der vil endvidere blive fastsat regler om, hvilke omkostninger der skal indgå i omkostningskalkulationen, om registrering af de med opgaven forbundne indtægter og omkostninger, samt om udarbejdelse af en regnskabsmæssig redegørelse for hver enkelt opgave, som en kommune eller en amtskommune har udført for en anden offentlig myndighed.

Den foreslåede udvidelse af kommuners og amtskommuners adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder forudsættes udnyttet af kommunerne og amtskommunerne selv. Det er derfor ikke foreslået, at kommuner og amtskommuner skal kunne deltage i privatretlige selskabsdannelser som f.eks. aktieselskaber, der udfører opgaver for offentlige myndigheder. Baggrunden herfor er den, at privatretlige selskabsdannelser ikke er omfattet af offentligretlige regler om styrelse, tilsyn, dokumentofentlighed m.v., og at de regler, der vil blive fastsat om udbud og omkostningskalkulation, ikke vil kunne anvendes på sådanne selskaber m.v. Hertil kommer, at Fornyelsesudvalgets forslag er baseret på en antagelse om, at der ikke vil blive tale om erhvervsdrift i stor stil.

Den adgang for kommuner og amtskommuner til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, som foreslås tilvejebragt med lovforslaget, vil kun gælde, hvor andet ikke er bestemt i lovgivningen. Som eksempel på en lovbestemt adgang for kommuner til at udføre opgaver for hinanden kan nævnes § 13 i beredskabsloven, jf. lov nr. 1054 af 23. december 1992, hvorefter en kommunalbestyrelse kan indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab. Kommuners og amtskommuners adgang efter de uskrevne regler om kommunernes og amtskommunernes opgavevaretagelse til i visse tilfælde at udføre opgaver for såvel andre offentlige myndigheder som private berøres heller ikke af lovforslaget.

Det gælder f.eks. kommuners og amtskommuners adgang til under visse betingelser at sælge biprodukter, der opstår som en naturlig følge af kommunal virksomhed.

Det følger endelig af lovforslaget, at områder, hvor der er en lovbestemt ret for borgerne til at vælge mellem ydelser i en af flere kommuner eller amtskommuner, også vil falde uden for den foreslåede lovs anvendelsesområde. Dette gælder f.eks. retten til at vælge sygehus eller gymnasium uden for den amtskommune, hvor den pågældende har bopæl, jf. § 1, nr. 5, i lov nr. 1024 af 19. december 1992 om ændring af lov om sygehusvæsenet og lov om offentlig sygesikring m.v. og § 5, stk. 3, i lovekændtgørelse nr. 531 af 23. juni 1993 om gymnasiet m.v. med senere ændringer.

2. Baggrunden for lovforslaget

Til grund for lovforslaget ligger som anført de forslag og anbefalinger, som er fremsat af Fornylsesudvalget. En uformel arbejdsgruppe nedsat under Indenrigsministeriet har drøftet den nærmere udformning af kalkulationsregler m.v. på det kommunale og det amtskommunale område.

2.1. Udvalget om fornyelse og effektivisering i den kommunale sektor

Indenrigsministeren nedsatte den 25. marts 1993 udvalget om fornyelse og effektivisering i den kommunale sektor. Fornylsesudvalget var sammensat af repræsentanter for Indenrigsministeriet, Statsministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Sundhedsministeriet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Fornylsesudvalget fik bl.a. til opgave at drøfte behovet for en udvidelse af de retlige rammer for kommuners og amtskommuners adgang til at udøve handel, håndværk og industri m.v. Udvalget skulle herunder behandle spørgsmålet om kommuners og amtskommuners adgang til at udføre opgaver for hinanden. I den forbindelse skulle udvalget drøfte behovet for at fastsætte nærmere regler om vilkårene for kommunernes og amtskommunernes opgavevaretagelse for andre, f.eks. vedrørende prisfastsættelse, krav om udbud og afholdelse af licitation.

Med henblik på belysning af spørgsmålet om kommuners og amtskommuners adgang til at udøve erhvervsvirksomhed nedsatte Fornylsesudvalget den 14. april 1993 et underudvalg om kommuners og amtskommuners adgang til at udøve erhvervsvirksomhed.

Underudvalget var sammensat af repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg Kommuner, Industri- og Samordningsministeriet, Økonomiministeriet og Indenrigsministeriet.

Fornylsesudvalgets forslag er baseret på de drøftelser om en udvidelse af kommunernes og amtskommunernes opgaver, som har fundet sted i underudvalget, jf. den af underudvalget afgivne delbetænkning, der er optrykt som et bilag til betænkning 1268/1994, side 186 ff. Fornylsesudvalget har anbefalet, at der tilvejebringes lov hjemmel til, at kommuner og amtskommuner på visse betingelser kan varetage kommunale opgaver for andre offentlige myndigheder, dog med respekt af de begrænsninger, modifikationer eller særregler, som findes i lovgivningen for visse særlige opgavetyper vedkommende.

Udvalget har – som baggrund for anbefalingen – bl.a. henvist til, at mange kommunalpolitikere har opfattet de gældende regler om kommuners og amtskommuners adgang til at udøve erhvervsvirksomhed som uklare, vilkårlige og urimelige. Efter udvalgets opfattelse er dette bl.a. begrundet i, at reglerne undertiden hindrer en rationel udnyttelse af kommuners og amtskommuners ressourcer.

Udvalget har endvidere fundet, at opgaverne i den offentlige sektor skal udføres af dem, der er bedst egnede til det, uanset om dette sker i offentligt eller privat regi. Et vigtigt led i realiseringen af denne målsætning er efter udvalgets opfattelse, at kommuner og amtskommuner får mulighed for at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, når kommuner og amtskommuner er de bedste hertil.

Udvalget har overvejet, om en udvidelse af kommunernes og amtskommunernes opgaver vil være i strid med ideerne bag kommunestyret, hvorefter borgerne inden for lovgivningens rammer selv skal styre og forvalte opgaver, som er af særlig lokal fællesskabsinteresse. Såfremt kommunernes og amtskommunernes udvidede adgang til opgavevaretagelse alene bliver af begrænset omfang – og såfremt der kan opstilles vilkår for en sådan opgavevaretagelse, som tilgodeser hensynet til den private sektor, jf. nedenfor – har udvalget ikke fundet, at en adgang for kommunerne og amtskommunerne til at udføre opgaver for andre behøver at være i strid med fundamentale principper bag kommunestyret. Der henvises herom til den af underudvalget afgivne delbetænkning afsnit 3.5.1., side 186-188.

Udvalget har hverken fundet det hensigtsmæssigt eller nødvendigt at foretage en nærmere afgrænsning af, hvilke kommunale opgaver kommuner og amtskommuner skal kunne udføre for andre.

Selvom der efter udvalgets opfattelse ikke generelt

er grundlag for at antage, at meget vide rammer for kommunal erhvervsvirksomhed vil blive udnyttet i strid med formålet – en optimering af den kommunale ressourceudnyttelse – har udvalget på den anden side fundet, at det er nødvendigt at foretage en afgrænsning af, hvem opgaverne kan udføres for, og at opstille særlige vilkår for udførelsen.

Efter udvalgets opfattelse bør en udvidelse af kommunernes og amtskommunernes adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder omfatte alle kommunale opgaver, dog under hensyntagen til eventuelle begrænsninger i lovgivningen. Udvalget har herved taget hensyn til det vanskelige i på en hensigtsmæssig måde at afgrænse karakteren af nye opgaver på erhvervsområdet og samtidig opnå formålet med en udvidelse af kommunernes og amtskommunernes opgaver.

Udvalget har afvist, at det bør være en betingelse for den udvidede adgang til at udføre opgaver for andre, at der skal gælde krav om kommunale selskabsdannelser og om udbud af opgaver, hvis værdi ikke overstiger 1,6 mio. kr. Baggrunden herfor er, at sådanne krav efter udvalgets opfattelse vil hindre opfyldelsen af formålet om en mere rationel udnyttelse af eksisterende ressourcer, der ligger bag forslaget om at give kommuner og amtskommuner adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder. Krav om kommunale selskabsdannelser og om udbud af opgaver, hvis værdi ikke overstiger 1,6 mio. kr., ville således for mindre opgaver kunne føre til, at en kommune eller en amtskommune ville afholde sig fra at lade opgaver udføre af en anden kommune eller amtskommune på trods af, at dette ville være mest hensigtsmæssigt. Omkostningerne ved at danne et selskab og ved at foretage et udbud ville således – for mindre opgavers vedkommende – kunne overstige den besparelse, der opnås ved at lade en anden kommune eller amtskommune udføre opgaven. Der henvises herom til den af underudvalget afgivne delbetænkning, afsnit 3.5.2., side 192-193.

Udvalget har derimod til sin anbefaling knyttet en betingelse om, at opgaver, hvis værdi overstiger 1,6 mio. kr., skal udbydes.

Udvalget har endvidere fundet, at der bør tilvejebringes retsregler, der mere entydigt end de nugældende sikrer, at den kommunale virksomhed ikke er konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv. Udvalget har i den forbindelse peget på behovet for klare regler om priskalkulation samt på behovet for krav om særskilt budget og regnskab. Udvalget har opfordret Indenrigsministeriet til at tage initiativ til udarbejdelsen af et sådant regelsæt.

Udvalgets anbefaling bygger på en antagelse om, at kommunalbestyrelserne og amtsrådene selv vil

være opmærksomme på de farer for kommunestyret, som et meget omfattende kommunalt engagement i erhvervsvirksomhed ville kunne udgøre, og at virksomhedens omfang overvejende vil være betinget af ønsket om udnyttelse af eksisterende ressourcer. På denne baggrund har udvalget fundet, at det efter en periode med sådanne udvidede muligheder må vurderes, om udvalgets antagelse har været korrekt.

Udvalget har derfor anbefalet, at der i loven indføres en bestemmelse om, at loven tages op til revision efter 2 år i lyset af de erfaringer, der er indvundet i perioden.

2.2. Arbejdsgruppen om kalkulationsregler på det kommunale og det amtskommunale område

På baggrund af Fornylsesudvalgets anbefalinger nedsatte Indenrigsministeriet en uformel arbejdsgruppe om kalkulationsregler m.v. på det kommunale og det amtskommunale område. I arbejdsgruppen deltog repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg Kommuner, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Trafikministeriet, Erhvervsministeriet, Miljø- og Energiministeriet og Indenrigsministeriet.

Arbejdsgruppen har drøftet udformningen af et regelsæt dels om fremgangsmåden ved udbud, om krav til indholdet af udbudsmaterialet, om kriterier for valg af bud m.v. i forbindelse med kommuners og amtskommuners udbud af egne opgaver dels om udbud, om omkostningskalkulation, om regnskabsmæssige krav m.v. ved kommuners og amtskommuners tilbud på udførelse af opgaver for andre.

Arbejdsgruppens drøftelser vil danne grundlag for indenrigsministerens udmøntning af den i lovforslagets § 2, stk. 5, foreslåede bemyndigelsesbestemmelse.

3. Indholdet af lovforslaget

3.1. Adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder

Ved bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, gives kommuner og amtskommuner adgang til at udføre sådanne opgaver for andre offentlige myndigheder, som kommuner og amtskommuner efter gældende regler kan løse i eget regi. Det foreslås således generelt at udvide kommunernes og amtskommunernes adgang til at løse opgaver uden for den enkelte kommunes eller amtskommunes eget område ved at give kommuner og amtskommuner mulighed for at udføre kommunale opgaver for andre offentlige myndigheder. Lovforslaget har i overensstemmelse med Fornylsesudvalgets anbefalinger til formål at give

kommuner og amtskommuner bedre muligheder for at udnytte deres ressourcer – materiel, maskinpark, arbejdskraft m.v. Kommuner og amtskommuner får derfor med lovforslaget mulighed for at udføre indtægtsdækket virksomhed i forhold til andre offentlige myndigheder.

Forslaget kan ses som et udtryk for et ønske om at overføre principperne bag reglerne om statsinstitutioners adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed til det kommunale område.

Lovforslaget berører derimod ikke kommuners og amtskommuners adgang til efter gældende ret at løse opgaver i eget regi.

Lovforslaget berører endvidere ikke kommunale fællesskabers udførelse af opgaver for de deltagende kommuner og amtskommuner.

3.2. Kommunale fællesskaber

Kommunale fællesskaber, som er den betegnelse, der anvendes om samarbejdsaftaler mellem kommuner og amtskommuner vedrørende løsning af kommunale opgaver, som medfører indskrænkning i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses og amtsråds beføjelser, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, lovbekendtgørelse nr. 526 af 22. juni 1993 som ændret ved lov nr. 286 af 27. april 1994, anses for at være en art »specialkommuner« til løsning af kommunale opgaver på det område, som fællesskabet omfatter. De kommunale fællesskaber er derfor omfattet af lovforslaget, jf. forslaget § 1, stk. 1.

Dette indebærer, at der med lovforslaget også gives de kommunale fællesskaber en generel adgang til efter bestemmelserne i lovforslaget at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder. Det bemærkes dog herved, at det beror på det fællesskabsgrundlag – typisk i form af vedtægter – der gælder for det pågældende kommunale fællesskab, hvorvidt og i hvilket omfang fællesskabet har adgang til at udføre sådanne opgaver.

Da kommuner og amtskommuner allerede efter § 60 i lov om kommunernes styrelse kan samarbejde i kommunale fællesskaber, følger det imidlertid også af lovforslagets § 1, stk. 1, hvorefter loven alene finder anvendelse, såfremt andet ikke er bestemt i lovgivningen, at kommuners og amtskommuners adgang til at løse opgaver gennem deltagelse i kommunale fællesskaber, ikke berøres af lovforslaget.

I bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, præciseres det, at loven ikke gælder for kommunale fællesskabers udførelse af opgaver for de i fællesskabet deltagende kommuner.

Efter lovforslaget er de opgaver, som kommunale fællesskaber udfører for de deltagende kommuner og amtskommuner i det hele undtaget fra lovens an-

vendelsesområde. Det betyder, at pligten til at udarbejde omkostningskalkulationer og at iagttage de krav, som vil blive fastsat i medfør af loven, ikke vil gælde for kommunale fællesskabers løsning af opgaver for de deltagende kommuner og amtskommuner.

Loven finder derimod anvendelse ved kommunale fællesskabers udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder end de kommuner og amtskommuner, som deltager i fællesskabet, og ved kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for kommunale fællesskaber – uanset om kommunen eller amtskommunen deltager i fællesskabet. I sådanne tilfælde vil reglerne om udbud og om omkostningskalkulation m.v. i dette lovforslag derfor skulle iagttages. Baggrunden herfor er, at hensynet til, at fællesskabet kan opfylde sit formål – en fælles varetagelse af en kommunal opgave – ikke gør sig gældende i sådanne situationer.

3.3. Udbud m.v.

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 2 og 3, at det er en betingelse for, at kommuner og amtskommuner kan udføre og få udført større opgaver efter loven, at disse forinden har været udbudt.

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, er det såvel den tilbudsgivende som den ordregivende kommune eller amtskommune, der skal sikre, at udbudspligten opfyldes.

Reglerne om udbud skal sikre, at aftaler om udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder indgås i åben konkurrence. Reglerne har endvidere til formål at sikre, at der tilvejebringes åbenhed og gennemskuelig omkring aftaleindgåelsen om opgaven.

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 5, bebyrder indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om udbud. De nærmere regler om udbudsproceduren, som vil blive fastsat i medfør af loven, vil finde anvendelse, såfremt en opgave ikke har været udbudt efter andre regler, herunder i hvert fald EF-udbudsdirektiverne og det af Finansministeriet udstedte cirkulære om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 3, gælder kravet om udbud dog ikke, hvis opgavens værdi ikke overstiger et af indenrigsministeren fastsat beløb.

Grænseværdien for, hvilke opgaver der efter loven vil være pligt til at udbyde, vil blive fastsat til den til enhver tid værende laveste tærskelværdi efter EF-udbudsdirektiverne om udbud af varer og tjenesteydelser, bortset fra tærskelværdien efter WTO- og EF-reglerne for statslige vareindkøb, der for tiden udgør ca. 1 mio. kr. Den laveste tærskelværdi efter de gæl-

dende relevante direktiver er 200.000 ECU, svarende til 1.548.078 kr., jf. Rådets direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, jf. bekendtgørelse nr. 415 af 22. juni 1993 og Rådets direktiv 93/36/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, jf. bekendtgørelse nr. 510 af 16. juni 1994.

For de fleste opgavers vedkommende vil der allerede efter EF-udbudsdirektiverne være pligt til udbud, hvis en offentlig myndighed vil have sådanne opgaver udført af en kommune eller en amtskommune.

For de opgaver, hvis værdi ligger under tærskelværdien i det pågældende EF-udbudsdirektiv, men over 200.000 ECU, vil udbud efter lovforslaget og den bekendtgørelse, som vil blive udstedt i medfør heraf, være en betingelse for, at en kommune eller en amtskommune kan udføre sådanne opgaver for en anden offentlig myndighed. Et sådant udbud vil navnlig blive relevant ved offentlige bygge- og anlægsopgaver, hvor EF-tærskelværdien er 5.000.000 ECU, svarende til 38.701.948 kr.

Udbudsbetingelsen i lovforslaget vil kunne opfyldes ved frivilligt at foretage udbud efter reglerne i det pågældende EF-udbudsdirektiv. Udbud vil også kunne ske efter regler i det statslige udbuds- og udliciteringscirkulære, jf. nedenfor, eller efter de udbudsregler, som bliver fastsat i medfør af bemyndigelsen i lovforslagets § 2, stk. 5.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet i regler om fremgangsmåden ved udbud, om indholdsmæssige krav til udbudsmaterialet, om offentliggørelse af indkomne budsummer og om kriterier for valg af kontraktspart. Ved udformningen af reglerne herom vil der blive taget udgangspunkt i allerede eksisterende regler om udbud i EF-udbudsdirektiverne og i det af Finansministeriet udstedte cirkulære om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, jf. nedenfor.

Ved valg af kontraktspart vil den udbydende kommune eller amtskommune efter de udbudsregler, som vil blive fastsat efter § 2, stk. 5, i lovforslaget, have mulighed for at vælge enten det billigste eller det økonomisk mest fordelagtige tilbud. Det skal dog fremgå af kommunens eller amtskommunens udbudsmateriale, hvilket af de to valgkriterier kommunen eller amtskommunen vil anvende. Muligheden for at vælge det økonomisk mest fordelagtige tilbud indebærer en adgang til ved valg af kontraktspart at lægge vægt på andre kriterier end tilbudsprisen, f.eks. kvalitet, service, leveringsdato samt miljø- og arbejdsmiljøforhold. De to valgkriterier svarer til valgkriterierne i EF-udbudsdirektiverne og i oven-

nævnte cirkulære om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Det bemærkes, at EU-traktatens almindelige bestemmelser om ligebehandling og ikke-diskrimination også gælder for kommunernes og amtskommunernes udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. Dette gælder, også selvom opgaven ikke skal udbydes.

Reglerne om EF-udbud er fastsat i Rådets direktiv 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, jf. bekendtgørelse nr. 595 af 14. august 1990 med senere ændringer, Rådets direktiv 93/36/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, jf. bekendtgørelse nr. 510 af 16. juni 1994, Rådets direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, jf. bekendtgørelse nr. 415 af 22. juni 1993, og Rådets direktiv 93/38/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, jf. bekendtgørelse nr. 557 og 558 af 24. juni 1994.

Regler om udbud findes endvidere i det af Finansministeriet udstedte cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver. Udbud efter reglerne i dette cirkulære vil være relevant, når kommuner og amtskommuner udfører opgaver for statslige myndigheder.

3.4. Omkostningskalkulation m.v.

Når en kommune eller en amtskommune afgiver tilbud på og indgår aftale om udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder, stilles i lovforslagets § 2, stk. 4, krav om udarbejdelse af en omkostningskalkulation. Omkostningskalkulationen skal omfatte de samlede omkostninger, der vil være forbundet med opgavevaretagelsen. Kommuner og amtskommuner må ikke afgive tilbud på eller indgå aftale om udførelse af en opgave for en anden offentlig myndighed, der indebærer en vederlæggelse, der er lavere end det kalkulerede beløb.

Reglerne om omkostningskalkulation og vederlæggelse vil gælde uafhængigt af, om opgaven er af en sådan størrelse, at den skal udbydes.

Reglerne skal – i overensstemmelse med Fornyelsesudvalgets anbefalinger – sikre, at der ikke sker konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervsliv. Reglerne skal endvidere sikre en mulighed for efterfølgende kontrol.

Bemyndigelsen i lovforslagets § 2, stk. 5, vil bl.a. blive udmøntet i nærmere regler, hvorefter omkostningskalkulationen skal omfatte de gennemsnitlige langsigtede omkostninger.

I omkostningskalkulationen vil alle omkostninger skulle medregnes. Det vil gælde såvel direkte som indirekte omkostninger.

Omkostningsberegningen bygger således på en opgørelse af værdien af det forbrug af produktionsfaktorer, der indgår i udførelsen af en opgave.

Omkostningsbegrebet skal forstås bredt. Som omkostninger skal bl.a. medtages de udgifter, der er forbundet med kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. Endvidere skal medtages omkostninger, der ikke knytter sig direkte til den udførende enhed. Det kan f.eks. være omkostninger til lønadministration, der i budgettet er opført under kommunens centralforvaltning. Omkostninger, der ikke indgår i kommunens budget – f.eks. omkostninger ved benyttelse af kommunens ejendomme – skal endvidere indgå i omkostningskalkulationen som beregnede omkostninger, når de er forbundet med varetagelsen af den pågældende opgave.

Der vil blive foretaget en nærmere afgrænsning af omkostningsbegrebet i de regler, der fastsættes i medfør af loven, ud fra det overordnede synspunkt, at reglerne skal svare til de statslige regler om omkostningskalkulation.

3.5. Tilsyn og kontrol

3.5.1. Regnskabsmæssig kontrol

Omkostningskalkulationen er en beregning af de forventede omkostninger forud for afgivelsen af et tilbud – en forkalkulation. Der vil herudover blive stillet krav om en løbende registrering af de med den enkelte opgave forbundne indtægter og omkostninger. Med udgangspunkt i denne registrering skal der efter kontraktperiodens udløb udarbejdes en regnskabsmæssig redegørelse for opgaven, herunder for eventuelle afvigelser i forhold til omkostningskalkulationen. Den regnskabsmæssige redegørelse optages i den udførende kommunes eller amtskommunes årsregnskab i det år, hvor opgaven afsluttes.

Der vil efter drøftelse i Budget- og regnskabsrådet under Indenrigsministeriet blive fastsat nærmere regler for udformningen af disse regnskabsmæssige redegørelser, således at der sikres den tilstrækkelige åbenhed om den kommunale opgavevaretagelse.

De regnskabsmæssige redegørelser, som skal foretages efter loven, vil som en del af kommunens eller amtskommunens årsregnskab være offentligt tilgængelige hos kommunen eller amtskommunen og hos tilsynsmyndigheden – d.v.s. de for hvert amt nedsatte tilsynsråd og Indenrigsministeriet.

Reglerne om omkostningskalkulation, om løbende registrering af de med opgaven forbundne ind-

tægter og omkostninger og om regnskabsmæssig redegørelse for opgaven i årsregnskabet i det år, hvor en opgave afsluttes, har til formål at sikre en efterfølgende kontrol med, at kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver efter loven ikke bliver konkurrenceforvridende.

I medfør af § 42, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse skal den kommunale revision efterprøve om regnskabet er rigtig, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, kommunalbestyrelsens eller amtsrådets øvrige beslutninger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis. Kommunernes og amtskommunernes dispositioner er således underkastet en finansiel revision. Efter § 42, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse, påhviler det revisionen regelmæssigt at foretage en kritisk gennemgang af kommunens og amtskommunens regnskabsføring og de i forbindelse hermed etablerede kontrolforanstaltninger med henblik på at efterprøve, om disse er betryggende.

Årsregnskabet skal sammen med revisionsberetningen og de afgørelser, som kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet har truffet i forbindelse hermed, inden udgangen af december måned sendes til vedkommende kommunale tilsynsmyndighed.

Den kommunale revision vil omfatte kommuners og amtskommuners opgavevaretagelse for andre offentlige myndigheder. Såfremt der f.eks. begås fejl i forbindelse med udarbejdelsen af en omkostningskalkulation, vil dette kunne blive genstand for en revisionsbemærkning, der vil blive forelagt til kommunalbestyrelsens henholdsvis amtsrådets afgørelse. Revisionsbemærkningen vil endvidere – tillige med kommunalbestyrelsens henholdsvis amtsrådets afgørelse – blive sendt til tilsynsmyndigheden.

3.5.2. Det almindelige kommunale tilsyn

De almindelige kommunale tilsynsmyndigheder vil have kompetence til at efterprøve kommuners og amtskommuners beslutninger inden for lovens område.

Af § 61 i lov om kommunernes styrelse fremgår, at de kommunale tilsynsmyndigheder – de for hvert amt nedsatte tilsynsråd og Indenrigsministeriet – udøver et legalitetstilsyn med kommuner og amtskommuner.

Tilsynsmyndighederne har herudover mulighed for at afgive vejledende udtalelser om deres retsopfattelse og fremkomme med henstillinger og anmodninger. Tilsynsmyndighederne vil også kunne anlægge sag ved domstolene med henblik på at få en kommune eller amtskommune tilpligtet at anerkende tilsynsmyndighedernes retsopfattelse.

Det fremgår endvidere af § 61 i den kommunale styrelseslov, hvilke sanktioner tilsynsmyndighederne – såfremt den fornødne klarhed er til stede – har mulighed for at anvende overfor ulovlige beslutninger eller undladelser. De sanktioner, som tilsynsmyndighederne under visse betingelser kan bringe i anvendelse, er annullation – eventuelt efter forudgående suspension – pålæggelse af tvangsbøder, anlæggelse af erstatningssag mod kommunalbestyrelses- og amtsrådsmedlemmer og frafald af erstatningssøgsmål mod betaling af en nærmere fastsat bod. Efter § 61 c i den kommunale styrelseslov kan tilsynsmyndighederne endvidere begære, at der rejses påtale mod kommunalbestyrelses- og amtsrådsmedlemmer, der har gjort sig skyldige i grov pligtforsømmelse.

De kommunale tilsynsmyndigheder vil bl.a. skulle tage stilling til, om der er tale om en lovlig kommunal opgavevaretagelse, om et krav om udbud er overholdt og om omkostningskalkulationsregler og regnskabsmæssige krav er efterlevet. De kommunale tilsynsmyndigheder vil endvidere skulle tage stilling til, om fremgangsmåder for udbud og om regler for, hvilke kriterier der kan lægges vægt på ved valg af kontraktspartner, er overholdt.

Selvom kommunalbestyrelserne og amtsrådene, ligesom det er tilfældet for statsinstitutioner, i f.eks. omkostningskalkulationen vil kunne foretage et vist skøn vedrørende de forskellige forventede omkostninger, vil tilsynsmyndighederne skulle påse, om kommunalbestyrelsernes eller amtsrådenes skøn har været lovlige og f.eks. ikke hvilet på urigtige faktiske forhold.

Til brug for tilsynsmyndighedernes vurdering af, om omkostningskalkulationsregler er overholdt, vil tilsynsmyndighederne endvidere – hvis det skønnes nødvendigt – som led i sagsoplysningen indhente en vejledende udtalelse fra Konkurrencerådet eller andre myndigheder, der besidder den fornødne sagskundskab på området.

Der kan endvidere opstå spørgsmål om en kommunes eller en amtskommunes overholdelse af anden lovgivning, som f.eks. konkurrenceloven eller EF-udbudsdirektiverne, hvor en særlig myndighed, f.eks. Konkurrencerådet eller Klagenævnet for Udbud, har kompetencen til at behandle sådanne spørgsmål.

4. Forholdet til gældende ret

Kommuner og amtskommuner kan ifølge de almindelige retsgrundsatninger om kommunernes og amtskommunernes opgavevaretagelse som udgangspunkt ikke udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, medmindre der foreligger lovhjemmel her- til.

Navnlig i de senere år er der i en række ministeriers lovgivning tilvejebragt hjemmel til, at kommuner og amtskommuner kan udføre opgaver for andre.

Den eksisterende adgang for kommuner og amtskommuner til på særlige områder eller i henhold til særlige regler at udføre opgaver for andre kommuner og amtskommuner eller eventuelt for andre offentlige myndigheder berøres ikke af lovforslaget.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Sigtet med lovforslaget er en mere rationel udnyttelse af kommunale ressourcer samt en effektivisering af den offentlige sektor, der vil følge af, at offentlige myndigheder kan vælge at få udført opgaver af kommuner og amtskommuner, når disse er bedst og billigst. Forslaget må derfor forventes at medføre en effektivisering for kommunerne og amtskommunerne og for andre offentlige myndigheder i det omfang, de gør brug af de nye muligheder i lovforslaget. Det er imidlertid vanskeligt på nuværende tidspunkt at fastslå, hvor store effektiviseringer lovforslaget vil medføre. Dette vil bl.a. afhænge af, i hvilket omfang der gøres brug af den foreslåede adgang for kommuner og amtskommuner til at løse opgaver for andre offentlige myndigheder.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for amtskommunerne og kommunerne. Der henses herved til, at krav om udbud alene gælder visse større opgaver, der for størstedelens vedkommende allerede efter EF-udbudsdirektiverne skal udbydes.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af nævneværdigt omfang for staten.

6. Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget indebærer, at kommuner og amtskommuner får adgang til at udføre visse opgaver for andre offentlige myndigheder.

Denne adgang må forventes, at indebære, at nogle myndigheder, f.eks. mindre kommuner, vil anse det for fordelagtigt at udbyde flere opgaver, end de hidtil har gjort. Det må således antages, at antallet af opgaver, der udbydes af offentlige myndigheder, vil stige.

Samtidig indebærer lovforslaget, at der bliver flere, der kan byde på udførelsen af de enkelte opgaver. Da de nye tilbudsgivere vil være kommuner eller amtskommuner må det forventes, at disse tilbudsgivere i visse tilfælde vil få kontrakten med den ordregivende myndighed i stedet for en privat tilbudsgiver.

Der må samtidig forventes at blive en skarpere konkurrence om udførelsen af visse opgaver, som kan føre til, at de private tilbudsgivere i visse tilfælde vil afgive bud, der er lavere end tilfældet er i dag. I det omfang lovforslaget indebærer, at priserne falder, kan lovforslaget samtidig indebære, at indtjeningen i den private sektor formindskes.

Da det som nævnt ovenfor samtidig må antages, at antallet af udbud fra offentlige myndigheder vil stige, vil det afhænge af den indbyrdes konkurrenceevne, hvorvidt lovforslaget totalt set vil indebære en fremgang eller nedgang i indtjeningen for det private erhvervsliv.

Med lovforslaget tilvejebringes regler om udbud af visse større opgaver, som betingelse for at kommuner og amtskommuner kan udføre og få udført opgaver efter loven og regler om tilbudsgivning, herunder om udarbejdelsen af omkostningskalkulationer. Disse regler skal sikre, at aftaler om udførelse af opgaver for offentlige myndigheder indgås i åben konkurrence, og at den kommunale virksomhed ikke er konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv. Forslaget vil derfor ikke påføre det private erhvervsliv urimelig konkurrence.

7. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været forelagt for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Lovforslaget har endvidere været forelagt for Det Kommunale Kartel, Foreningen af statsamtsjurister og Foreningen af Statsamtmand.

Lovforslaget har herudover været forelagt Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Forskningsministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kulturministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Skatteministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomiministeriet og Undervisningsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 gælder loven for kommuner og amtskommuner, herunder kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen finder loven anvendelse, medmindre andet er bestemt i lovgivningen.

Lovforslagets § 1, stk. 1, medfører således, at opgaver, som det i øvrigt i lovgivningen er bestemt eller forudsat, at kommuner eller amtskommuner kan udføre for andre offentlige myndigheder, falder uden for denne lovs anvendelsesområde. Der kan endvidere være fastsat bestemmelser om de nærmere betingelser for udførelsen af sådanne opgaver. Sådanne bestemmelser berøres heller ikke af dette lovforslag. Det kan endelig være bestemt eller forudsat, at der ikke gælder nærmere betingelser for kommuners og amtskommuners løsning af opgaver for andre. Dette lovforslag berører heller ikke sådanne bestemmelser eller forudsætninger.

Som eksempler på, at det er bestemt eller forudsat, at kommuner og amtskommuner kan udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, kan bl.a. nævnes, at kommuner og amtskommuner i medfør af § 10, stk. 3, i lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1994, kan udføre drifts-, anlægs- og vedligeholdelsesarbejder på andre kommuners og amtskommuners veje.

I medfør af § 13 i beredskabsloven, jf. lov nr. 1054 af 23. december 1992, kan en kommunalbestyrelse indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

Herudover kan kommuner og amtskommuner i henhold til de uskrevne regler om kommunernes og amtskommunernes opgavevaretagelse i visse særlige tilfælde udføre opgaver for såvel andre offentlige myndigheder som private.

Kommuner og amtskommuner kan ud fra en værdispildsbetragtning sælge biprodukter, der opstår som en naturlig følge af kommunal virksomhed.

Kommuner og amtskommuner kan endvidere under nærmere betingelser i begrænset omfang udnytte overkapacitet til løsning af ikke-kommunale opgaver.

Herudover vil kommuner og amtskommuner i enkelte, helt særlige tilfælde kunne varetage opgaver, som i princippet ikke er kommunale, men som knytter sig meget tæt til i øvrigt kommunale opgaver (accessorisk virksomhed).

Endelig kan kommuner og amtskommuner – også uden lovhjemmel – forsyne såvel offentlige som private forbrugere med elementære forbrugsgoder, der som vand, varme, gas og elektricitet afsættes lokalt til en individualiseret forbrugerkreds gennem et ledningsnet.

Herudover kan kommuner og amtskommuner i et vist begrænset omfang, som efter de kommunale til-

synsmyndigheders praksis ikke er klart afgrænset, indgå betjeningsoverenskomster med en anden kommune eller amtskommune om benyttelse af dennes institutioner og indretninger.

Det følger af lovforslagets § 1, stk. 1, at denne allerede eksisterende adgang til at varetage opgaver ikke berøres af loven.

Lovgivningen kan endvidere regulere kommuners og amtskommuners adgang til at løse opgaver for andre offentlige myndigheder på en sådan måde, at opgaveløsning for andre offentlige myndigheder er afskåret.

Det kan f.eks. i lovgivningen være bestemt eller forudsat, at opgaver skal varetages af den pågældende offentlige myndighed selv. Myndighedsudøvelse kan således i henhold til almindelige forvaltningsretlige regler normalt ikke overlades til andre myndigheder uden særlig lovhjemmel. Det indebærer, at egentlig afgørelseskompetence ikke kan overlades til en anden kommune eller amtskommune, medmindre der er lovhjemmel hertil. Bistand til sagsoplysning – f.eks. i form af juridisk ekspertise inden for et bestemt område, udarbejdelse af konsulentrapporter til belysning af en sags faktiske omstændigheder o.s.v. – kan dog uden lovhjemmel overlades til andre. Bistand til andre offentlige myndigheders sagsoplysning vil således kunne varetages af kommuner og amtskommuner efter denne lov. Ansvar for opgaveløsningen påhviler i sådanne tilfælde fortsat den offentlige myndighed, der har fået bistand til løsning af myndighedens opgaver.

Til stk. 2

Lovforslaget finder ifølge bestemmelsen i § 1, stk. 2, ikke anvendelse ved kommunale fællesskabers udførelse af opgaver for de deltagende kommuner. Det bemærkes i denne forbindelse, at vedtægten for et kommunalt fællesskab kan indeholde begrænsninger for fællesskabets adgang til at udføre opgaver for de deltagende kommuner og amtskommuner.

Lovforslaget vil derimod finde anvendelse ved kommunale fællesskabers udførelse af opgaver for kommuner og amtskommuner, der ikke deltager i fællesskabet, og ved kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for kommunale fællesskaber – uanset om kommunen eller amtskommunen deltager i fællesskabet. I sådanne tilfælde vil reglerne om udbud og om omkostningskalkulation m.v. i dette lovforslag derfor skulle iagttages.

Til § 2

Ved denne bestemmelse tilvejebringes hjemmel til, at kommuner og amtskommuner under visse betingelser kan udføre sådanne opgaver for andre offentlige myndigheder, som kommuner og amtskommuner efter gældende regler kan løse for sig selv.

Bestemmelsen berører derimod ikke kommuners og amtskommuners løsning af opgaver for sig selv efter gældende ret.

Til stk. 1

Den foreslåede hjemmel til, at kommuner og amtskommuner kan udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, er betinget af, at der er tale om opgaver, som kommuner og amtskommuner efter gældende regler kan løse i eget regi.

Afgrænsningen af, hvilke opgaver kommuner og amtskommuner kan udføre for sig selv, beror på såvel skreven som uskreven ret.

I lovgivningen kan det herudover være bestemt eller forudsat, at kommuner eller amtskommuner generelt er afskåret fra at varetage den pågældende opgave. Sådanne opgaver, som kommuner og amtskommuner ikke kan varetage i eget regi, vil kommuner og amtskommuner heller ikke kunne løse for andre i medfør af denne lov. Som eksempel kan nævnes § 1 i lov om universiteter m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 334 af 27. maj 1993, hvorefter driften af uddannelsesinstitutioner omfattet af loven er en statslig opgave.

Inden for det område, der traditionelt betegnes faktisk forvaltningsvirksomhed, og som går ud på at stille ydelser typisk af mere servicebetonet karakter til rådighed for borgerne, vil en lang række opgaver være omfattet af lovforslaget. Som eksempler på faktisk forvaltningsvirksomhed kan nævnes patient- og anden klientbehandling, undervisning, pasning og pleje af børn og ældre m.v. Faktisk forvaltningsvirksomhed omfatter derimod ikke den virksomhed, som tager sigte på at træffe retligt bindende afgørelser, herunder sådanne afgørelser, hvorved der træffes beslutning om, hvorvidt en servicebetonet ydelse skal stilles til rådighed for borgeren. En sådan virksomhed vil normalt ikke kunne overlades til andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil indebære, at kommuner og amtskommuner får hjemmel til at udføre de pågældende opgaver for enhver anden offentlig myndighed.

Begrebet offentlige myndigheder omfatter først og fremmest forvaltningsmyndigheder, hvad enten de henhører under den statslige eller kommunale forvaltning, og uanset om der er tale om almindelige

forvaltningsmyndigheder, særlige nævn og råd eller særlige forvaltningsenheder o.lign. Afgørende er således, om den pågældende myndighed kan henregnes til den offentlige forvaltning i formel betydning, uanset om den funktion, som udøves, er dækket af begrebet forvaltning i materiel forstand.

Omfattet af begrebet offentlige myndigheder er endvidere domstolene, Folketinget og de myndigheder, der kan henregnes til Folketinget.

Lovforslaget er ikke til hinder for, at kommuner og amtskommuner udfører opgaver for ikke-danske myndigheder.

Institutioner, selskaber m.v., der er organiseret på privatretligt grundlag, er ikke offentlige myndigheder og vil således som udgangspunkt ikke være omfattet af lovforslaget. Dette gælder f.eks. aktieselskaber, der udelukkende eller overvejende ejes af staten eller af kommuner og amtskommuner.

Kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, er omfattet af denne afgrænsning af begrebet offentlige myndigheder. Dette gælder, uanset om fællesskabet er etableret som et interessentskab, andelsselskab eller lignende.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen er adgangen for en kommune og en amtskommune til at udføre de i stk. 1 nævnte opgaver for andre offentlige myndigheder eller få udført sådanne opgaver af andre kommuner og amtskommuner betinget af, at opgaven forinden har været udbudt.

Lovforslaget vedrører alene kommuners og amtskommuners forhold i forbindelse med løsning af opgaver. Forslaget regulerer derfor ikke adgangen for andre offentlige myndigheder end kommuner og amtskommuner til at få udført opgaver af en kommune eller en amtskommune.

Til stk. 3

Udbudspligten efter lovforslagets § 2, stk. 2, gælder ikke, hvis opgavens værdi ikke overstiger et af indenrigsministeren fastsat beløb. Dette beløb vil blive fastsat til den til enhver tid værende laveste tærskelværdi efter EF-udbudsdirektiverne om udbud af varer og tjenesteydelser, bortset fra tærskelværdien efter WTO- og EF-reglerne for statslige vareindkøb, der for tiden udgør ca. 1 mio. kr. Den laveste relevante tærskelværdi er for øjeblikket 200.000 ECU, hvilket svarer til 1.548.078 kr., jf. Rådets direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, jf. bekendtgørelse nr. 415 af 22. juni 1993, og Rådets direktiv 93/36/EØF om samordning af fremgangs-

måderne ved offentlige indkøb, jf. bekendtgørelse nr. 510 af 16. juni 1994. Herved sikres, at afgrænsningen af minimumsværdien for hvilke opgaver, der skal udbydes, løbende reguleres i takt med udviklingen.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen skal en kommune eller en amtskommune, forinden der afgives tilbud på og indgås aftale om udførelse af opgaver efter bestemmelsen i stk. 1, foretage en omkostningskalkulation. Den pris for udførelse af opgaven, som angives i tilbuddet eller aftales i øvrigt, må ikke være lavere end det beløb, som fremgår af omkostningskalkulationen.

Til stk. 5

Indenrigsministeren bemyndiges efter denne bestemmelse til at fastsætte nærmere regler om adgangen til at udføre og få udført opgaver efter loven.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet i regler om udbud, om omkostningskalkulation, om regnskabsmæssig registrering af indtægter og omkostninger med henblik på afgivelse af en regnskabsmæssig redegørelse for opgaven m.v.

Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om udbud, herunder om, hvilke opgaver der skal udbydes, om fremgangsmåden ved udbud, om specifikation af den udbudte opgave og om kriterier for valg af bud m.v., når kommuner og amtskommuner får udført opgaver af andre kommuner og amtskommuner.

Til § 3

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 1995.

Til § 4

Efter denne bestemmelse vil loven blive taget op til revision efter en periode på 2 år i lyset af de erfaringer, som er indvundet i perioden.

Indføjelsen af en revisionsbestemmelse sker på baggrund af Fornyelsesudvalgets anbefalinger. Fornyelsesudvalgets forslag om at give kommuner og amtskommuner adgang til på visse betingelser at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder bygger på en antagelse om, at der ikke vil blive tale om erhvervsdrift i væsentligt omfang. Fornyelsesudvalget har således antaget, at kommunalbestyrelser og amtsråd selv vil være opmærksomme på de farer for kommunestyret, som et meget omfattende kommunalt engagement i erhvervsvirksomhed vil kunne ud-

gøre, samt at virksomhedens omfang overvejende vil være betinget af ønsket om udnyttelse af eksisterende ressourcer. Efter udvalgets opfattelse må det efter en periode med sådanne udvidede muligheder vurderes, om udvalgets antagelse har været korrekt.

I forbindelse med revisionen af loven vil der blive nedsat et udvalg, som under inddragelse af berørte organisationer m.v. skal undersøge, hvilke erfaringer, der er indvundet med kommunernes og amtskommunernes udførelse af opgaver i henhold til loven. Udvalget vil på grundlag heraf blandt andet skulle vurdere, om der er behov for en samlet regi-

strering og offentliggørelse af kommunernes og amtskommunernes regnskabsmæssige redegørelser for udførelse af opgaver i henhold til loven. Udvalget vil endelig også skulle vurdere, om det blandt andet på grundlag af de indvundne erfaringer med loven vil være hensigtsmæssigt i lovform at foretage regulering af andre områder, hvor kommuner og amtskommuner driver erhvervsvirksomhed.

Indenrigsministeriet vil på grundlag af udvalgets arbejde i forbindelse med revisionen af loven afgive en redegørelse i samarbejde med de kommunale parter om de indvundne erfaringer med loven.